

Mening som han, at det ikke var rigtigt i Aar at fremsætte saa store og omfattende Forslag. Der er i øvrigt Forslag nok, der er fremsatte fra Regeringens Side, Forslag af Betydning, saa hvis vi turde vente alle disse Forslag gennemført, som hver Minister har fremsat, vilde det allerede være en tilstrækkelig rig Høst for dette Ministerium at tage hjem foruden det store Lovforslag, som ganske særlig begrundet Ministeriets Eksistens. Jeg har altsaa ment, ligesom min ærede Kollega, at den store Finansplan, de store deraf begrundede Forslag til Bevillinger til saadanne produktive Foranstaltninger burde man vente med, men jeg kan ikke nægte, at den Finansplan rimeligvis for en stor Del vil komme til at hvile paa et Statslaan, og jeg glæder mig over, at det ærede 5te Medlem for 6te Kreds (Hey) giver mig Ret deri, at man ikke, som den ærede Ordfører for Højre (Bramsen) vil, saaledes kan forkaste Tanken om Statslaan og mene, at Statslaan skulde være udelukket af Danmarks Statshusholdning i de kommende Aar. Jeg tror, at man derved vilde lægge en Bremse paa Staten, som sikkert vilde virke skadelig for Landets Udvikling. Jeg ved jo nok, at Spørgsmaalet herom ikke direkte ligger for i dette Øjeblik — thi hvad det Statslaan angaar, som findes paa nærværende Finanslovsforslag, vil det ærede Medlem jo godt gaa med til det ved at stemme for selve Finanslovsforslaget —, men Spørgsmaalet vil komme til at spille den allerstørste Rolle overfor Foranstaltninger, som vi maa træffe, Foranstaltninger, som alt er nævnte her i Salen, Masedø-Broen, Udvidelser af forskellige Statsbaner og for Resten ogsaa Bidrag til private Baner, hvilke Bidrag man jo kun vil kunne forhøje, hvis man ogsaa forøger Midlerne dertil. Det forekommer mig derfor nødvendigt ogsaa overfor Befolkningen at sige dette, at hvis man ikke vil ty til ekstraordinære Midler for at skaffe Staten Indtægter og ty dertil gennem Laan, saa vil det ikke være muligt her i Landet at gaa til saadanne Foranstaltninger, som Befolkningen kræver og med Rette kræver, for at Landets Udvikling ikke skal standses.

Formanden: Det ærede 4de Medlem for 9de Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Harald Jensen: Det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (J. Pedersen) nøder

mig til at gøre nogle Bemærkninger trods det, at jeg har en Følelse af, at det høje Ting snart er ked af det. Men naar det ærede Medlem synes at lægge Skylden for, at Socialdemokratiets Stilling til Afstemningen er blevet diskuteret her i Tinget i længere Tid, over paa mig, saa vil jeg dog gøre opmærksom paa, at i den Retning er jeg ganske uskyldig. Hvis der ikke var faldet Bemærkninger eller rettere sagt fremkommet lange Udviklinger fra det ærede Medlem og det ærede 5te Medlem for 6te Kreds (Hey), saa skulde jeg ikke have talt et Ord om det, saa vilde jeg i denne Sag have indskrænket mig til ved tredje Behandling at rejse mig og ganske kort markere den Stilling, som vi har til Finanslovsforslaget. Men naar de ærede Medlemmer kommer med lange Betragtninger over, hvorfor vi har taget den Stilling, og Forundring herover o. s. v., saa er jeg jo altid høflig og søger saa vidt muligt at tilfredsstille deres Nysgerrighed, ligesom jeg i det hele taget oplyser dem saa godt, som jeg kan. Det kan derfor ikke nytte det ærede Medlem nu ligesom at ville skyde Skylden fra sig over paa mig. Jeg giver ganske det ærede Medlem Ret i, at det for Finanslovsforslaget her er et ganske lille Spørgsmaal, ligegyldigt vil jeg ikke kalde det, for jeg tror ikke, at Socialdemokratiet i noget Land stemmer for Finansloven, saa det bliver alligevel lidt af en Begivenhed. (Afbrydelse). Ja, maaske i Frankrig stemmer det for Finansloven, det kan være, jeg ved det ikke bestemt. Saa lille er derfor Spørgsmaalet nu alligevel ikke, det har dog sin Betydning. Men det er, som sagt, ikke mig, der har bragt Spørgsmaalet frem. Det ærede Medlem maa takke sig selv for det. Det ærede Medlem sagde, at han havde hellere set, at jeg havde sagt noget helt andet. Ja, jeg vil sige, saa høfligt jeg kan, at jeg bryder mig saare lidt om, hvad det ærede Medlem helst vilde have set. Jeg siger *det*, som jeg vil sige, og som jeg mener, det er mit Parti tjenligt at sige.

Bramsen: Jeg skal indskrænke mig til de mest nødtørfte Bemærkninger, idet jeg derved er sikker paa at være i Overensstemmelse med den højtærede Formand.

Jeg skal begynde med at sige et Par Ord om Invaliditetskommissionen, og jeg vil da bede den højtærede Indenrigsminister om at faa nogle Oplysninger hos mig for derigennem at kunne faa det nødven-